

Снідати Сплетові не хотілося.
Він сидів і дивився на червоний
конвертик.

На конвертику суперстараним
Сплетовим почерком було
виведено єдине ім'я...

Кіт запхав конверт у портфель і подався до школи.
Його животик цілу дорогу голосно бурчав.
Сплет упрощував животика, щоб той поводився тихо,
тому не помітив, як з-за рогу з'явилася Кицюня.

Згодом, у Котячій школі,
усі порозбирали свої валентинки.

Сплем сидів за партою, стискаючи
червоний конвертчик.

"Скоро я віддам його їй", – прошепотів
Сеймуркові. Але тут почалася перерва.

І не бачив, як сніжно-блі лапки дістали
червоний конвертик зі смітника,

а зелені очі-горошинки прочитали
написане на ньому ім'я.

Кицюня витягла листівку
з конвертика і розгорнула її.

Там Сплетовим суперпочерком було написано три слова:

Кицюня сіла
поряд зі Сплетом

і простягла йому
рожевий конвертик.

На ньому було лише
ім'я: Сплет.
Сплет відкрив конверт.

На листівці був вірш:

А всередині суперпочерком Кицюні
було написано всього три слова: